

РЕШЕНИЕ

№ 4169

гр. София, 27.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 01.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **13319** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя И. М. М., със съдебен адрес@@5@[жк], [улица] срещу ревизионен акт № Р – 22221718000063 – 091 – 001 от 06.08.2018г., поправен с ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П -22221718184570 – 003 - 001 от 17. 10. 2018г. издадени от Д. И. Д., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение № 1652/29.10.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

С ревизионния акт в оспорената част са установени задължения на жалбоподателя по ЗДДС в размер на 92 677.25 лева главница и 16 943.06 лева лихви в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като необоснован и незаконосъобразен. Правят се възражения, че при оспорване по административен ред са представени писмени доказателства като фактури, приемо - предавателни протоколи /стокови разписки/, които не са ценени от директора на дирекция „ОДОП“. Те установяват предмета на доставките, тяхното изпълнение, счетоводно отразяване, начисляването на данъка от доставчика и предаването на стоките от доставчика на получателя. Спорните фактури отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС, а стойността на по – голямата част от фактурите е плащана по касов път, данъкът е начислен според

изискванията на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, отразен на отделен ред, посочен в справките – декларации за съответния месец и дневниците за покупки. Позовава се на практиката на СЕС и на ЕСПЧ по данъчни дела. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Б. Направено е искане за присъждане на разноски по списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител юрисконсулт В., прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана и потвърждаване на ревизионния акт като правилен и законосъобразен по съображения, изложени в мотивите на решението. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на доводите на страните и въз основа на доказателствата от административното производство и събраните в хода на съдебното производство, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 156 от ДОПК, от надлежна страна, от адресата на ревизионния акт, на когото са установени данъчни задължения, пред компетентния административен съд, по предвидения в закона процесуален ред.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна се установява, че ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р – 22221718000063 – 020 - 001 от 04.01.2018г., връчена на 15.01.2018г., издадена от Д. И. Д.; на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД – 01 - 803 от 07.06.2017г. на директора на ТД на НАП - С.. Възложено е извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за данък върку добавената стойност /ДДС/ за отделните данъчни периоди от 01.12.2015 г. до 30.11.2017г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад № Р -22221718000063 – 092 - 001 от 28.06.2018г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено писмено възражение срещу съдържащите се в ревизионния доклад констатации и предложение за установяване на задължения.

Ревизията приключва с ревизионен акт №Р-2222 №Р-22221718000063-091-001 от 06.08.2018г., издаден от Д. И. Д. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Б. Я. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията.

С ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П - 22221718184570-003-001 от 17. 10. 2018г. е коригирана очевидна фактическа грешка в Ревизионен акт №Р-22221718000063 – 091 - 001 от 06. 08. 2018г.

При обжалване по административен ред ревизионният акт в частта на установените задължения на жалбоподателя по ЗДДС, главница и лихви е потвърден с решение № 1652/29. 10. 2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от ревизионното производство като част от административната преписка, включително и тези, които са представени при обжалване по административен ред. Прието е заключение на съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира изцяло като обективно, обосновано и неоспорено от страните. Вещото лице дава заключение, че процесните фактури са включени в дневниците за продажби и справките декларации по ЗДДС за съответните

периоди, подадени от доставчиците. По данни от НАП доставчиците не са подавали Годишни данъчни декларации по чл. 92 от ЗКПО за съответните години и не са декларирали приходи и разходи от извършена търговска дейност, съответно и данни за наличие на стоки, които могат да бъдат предмет на продажба към жалбоподателя [фирма]. Въз основа на наличните, проверени и анализирани от вещото лице счетоводни документи и регистри, се установява, че [фирма] е приложил двустранно счетоводно записване по утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан. По счетоводни данни [фирма] е платил облагаемата стойност и ДДС по процесните фактури, издадени от доставчиците в брой, с изключение на фактури № 30/27.10.2017г. с данъчна основа 37 635 лв. и ДДС 7527лв. и № 31/31.10.2017г. с данъчна основа 26 980лв. и ДДС 5396 лв., за които няма извършено плащане към доставчик [фирма]. Извършените плащания са отразени в счетоводството на жалбоподателя. По отношение на последващите доставки с идентичен предмет вещото лице е дало заключение, че от [фирма] на вещото лице са представени дневници за продажби за процесните ревизирани периоди и оборотни ведомости. Справка за стоков поток, количествена и стойностна не е представена, поради което не може да бъде установена конкретна реализация по вид и количество с процесните закупени стоки. По счетоводни данни за 2016г. [фирма] е продал стоки на обща стойност 412 225,19лв. и е отчетел приходи от продажби на стоки в общ размер на 734 929,20 лв. По счетоводни данни за 2017г. [фирма] е продал стоки на обща стойност 317 073,31 лв. и е отчетел приходи от продажби на стоки в общ размер на 363 716,53 лв. Като доказателства по делото са приобщени представени в хода на съдебното производство писмени доказателства от жалбоподателя за стопанисвани от него 3 магазина за спортни стоки, допълнителни счетоводни документи както за получателя, така и за доставчиците, включително справки за стокови потоци за всеки отделен доставчик. Въз основа на тези доказателства е изготвено допълнително заключение на съдебно – счетоводната експертиза, което съдът кредитира като обективно и безпристрастно, съобразено с новопредставените писмени доказателства. Вещото лице е дало заключение, че не може да се осъществи контакт с доставчиците, поради което експертизата е изготвена само въз основа на доказателствата по делото. Посочва, че издадените от доставчиците фактури са отразени в дневниците за продажби за съответните периоди на доставчиците и в справките декларации за съответните месеци. По отношение на последващите облагаеми доставки със същия предмет е посочено, че данъчната основа на доставените спортни стоки, закупени с процесните фактури са заведени счетоводно по доставчици. На аналитично ниво- по артикули с подробна информация за наименование, единична цена и стойност стоките са завеждани счетоводно, като ежесечно е извършвано равнение на общата стойност на закупените и продадените стоки. Настоящата инстанция счита, че от така посоченото в заключението на вещото лице и доказателствата по делото не може да се установи стоките, закупени по доставчици на кои конкретно клиенти са продадени, тоест да се докаже последваща облагаема доставка с идентичен предмет на пряката. Стойностното уравниване не позволява проследяване на стоковия поток на такова ниво. По отношение на предоставените услуги – маркетингови проучвания и рекламни услуги, данъчната основа е осчетоводена като текущ разход, свързан с основната дейност на дружеството. В останалата част допълнителното заключение потвърждава основното за осчетоводяване на приходи и разходи на обща стойност, от което не може да се проследят стоковите потоци от закупуването до продажбата на

съответния артикул. След приемане на допълнителното заключение на вещото лице са представени допълнително писмени доказателства и е направено искане за проверка на място в счетоводството на доставчиците. Искането е оттеглено, поради постъпили данни, че не може да се установи контакт с доставчиците.

По делото са разпитани свидетелите Х. Я. Х. и П. Н. П., като съдът кредитира техните показания. Свидетелят Х. твърди, че е транспортирал с микробус спортни стоки през 2016г. и 2017г. за жалбоподателя по маршрут от [населено място] и [населено място] до С., до магазин на [улица]. Превозваните стоки са били опаковани в кашони - очила, шапки, шорти и маратонки. Магазинът е спортен, имало е ски, сноуборди и други спортни стоки. За извършената услуга не е получавал възнаграждение.

Свидетелката П., която е управител на [фирма] дава показания, че е извършвала доставки на зимни шапки, шалове, ръковици и чорапи като посредник на фирма „А.“ [населено място]. Прекият доставчик не разполага със собствен склад, не е търгувал с други фирми, извършил е 20 – 30 доставки към [фирма]. Управителката не е получавала плащане за стойността на стоките, които са заплащани към реалния доставчик, а само процент за услугата по посредничеството. Друг не работи в дружеството. Към настоящия момент то не извършва доставки.

От правна страна: При проверка за законосъобразност на ревизионния акт съдът счита, че ревизионен акт № Р – 22221718000063 – 091 – 001 от 06.08.2018г., поправен с ревизионен акт за поправка на ревизионен акт №П-22221718184570- 003-001 от 17.10.2018г. издадени от Д. И. Д., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията са издадени от компетентен орган. Съгласно чл.119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в 14 - дневен срок от подаване на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение срещу ревизионния доклад. Възложител на ревизията по ЗВР е Д. И. Д. , началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед №РД-01-803//07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., с компетентност на орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. Ревизионният акт е подписан от Д. И. Д. като компетентен орган, възложил ревизията. Подписан е и от Б. М. Я., ръководител на ревизията по заповед за възлагане на ревизия ЗВР № Р – 22221718000063 – 020 - 001/04. 01. 2018г., изменена със Заповед № Р – Р – 22221718000063 – 020 - 002/13.04.2018г., издадени от Д. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Представени са удостоверения за КЕП, неоспорени от жалбоподателя. Спазени са изискванията за форма и съдържание по чл. 120 от ДОПК. Няма допуснати и съществени процесуални нарушения, които да са самостоятелно основание за отмяна на ревизионния акт и предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК, която изисква решаване на делото по същество от съда и приключване на съдебното производство с установяване на размера на публичните задължения.

По приложението на материалния закон: Задълженията по ревизионния акт в обжалваната част са в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал.1 от ЗДДС, по всички фактури, издадени от доставчици, предмет на настоящия спор, както следва:

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 13 781лв. по 9 фактури с предмет на доставките „спортни

стоки по спецификация" и „маркетингово проучване". Извършена е насрещна проверка на доставчика, при която е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 29.03.2016 г. и дерегистрирано, считано от 02.09.2016 г. Декларираният предмет на дейност е фризьорски и козметични услуги. Представени са фактурите, копия на фискални касови бонове, договор за маркетингово проучване във връзка с нов търговски обект от 21.06.2016г., съгласно който изпълнителят следва да проучи детайлно ситуацията на пазара на зимни и планински спортове и да изработи предварителен проект за нов търговски обект в срок до 04.07.2016г. Във връзка с доставките на стоки са ангажирани заверени копия на фактури от предходен доставчик [фирма] с предмет на доставка „спортни стоки по опис". Констатирано е, че от представените счетоводни записвания не става ясно какви количества спортни стоки са закупени и какви количества от тях са продадени на [фирма].. По отношение на фактура №55/01.07.2016г. с предмет на доставка „маркетингово проучване за нов обект по договор" е посочено, че не може да се установи, какви обекти са проучени, няма представен проект, задължителен по клаузите на договора и не става ясно кое е лицето, извършило съответното проучване. Съгласно представените писмени обяснения, с токите са транспортирани за сметка на купувача и са съхранявани в складови помещения, наети от [фирма]. При справка в информационния масив на НАП, органите по приходите са установили, че за финансовата 2016г. дружеството - доставчик не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО. За проверявания период [фирма] е имало лице, назначено на трудов договор на длъжност фризьор. Органите по приходите са приели, че доставчикът не доказва изпълнение предмета на доставката. Относно стоките не се установява да е разполагал с такива /поради липсата на съотнесимост на закупените и продадените на получателя по пряката доставка стоки/, а по отношение на маркетинговото проучване – липсва резултатът от него. Няма представен доклад, отчети, изготвени документи за извършеното проучване. Обосновано и законосъобразно е прието, че въпреки множеството съставени и представени документи, включително при обжалване по административен и съдебен ред, не се доказва те да установяват реално осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. Новопредставените документи са с недостоверна дата по смисъла на чл. 181 от ГПК. Като частни свидетелстващи документи те съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от лицата, които са ги подписали, но не и доказателство, че вписаните в тях факти обективно са настъпили. Тези доказателства, преценени от основната и допълнителната съдебно – счетоводни експертизи не променят констатациите на органите по приходите от ревизионното производство. Доставчикът не разполага с капацитет, кадрови /предвид предмета на дейност/, материален и технически за изпълнение предмета на доставката. Разпитаният в хода на съдебното производство свидетел Х. Х. дава показания за осъществени от него транспортни услуги без възнаграждение през 2016г и 2017г., но от тези показания не може да се установи кои конкретно стоки, на коя дата, от какъв адрес са били натоварени и на кого са били предадени впоследствие. Съвкупната преценка на доказателствата сочи, че са издадени и осчетоводени документи, които не отразяват реални стопански операции и действително

настъпило данъчно събитие като облагаема доставка на стоки и услуги като основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Заключениета на съдебно – счетоводните експертизи за последващите облагаеми доставки на спортни стоки по предмета на дейност на жалбоподателя доказват продажба на стоки на определена обща стойност, но не и идентичност по вид и количество със стоките, предмет на преките доставки. Последващата доставка в такъв случай не доказва реалност на пряката. Съставените и осчетоводени документи от издател на фактурите, който е различен от реалния изпълнител на доставките води до прекъсване на стопанската верига на начисляване и заплащане на ДДС и промяна на данъчните резултати за периодите в полза на жалбоподателя. Допълнителен аргумент са и доводите на приходната администрация, че доставчикът е с рисков профил, deregистриран по ЗДДС, не може да бъде открит на адреса, включително и от вещото лице. Ревизионният акт е обоснован и законосъобразен, издаден при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена.

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 16 153.48 лева по 4 фактури с предмет на доставките „стоки по протокол“ и „стоки по спецификация“, както и маркетингова услуга по договор. Както и предходният доставчик, [фирма] е deregистриран по ЗДДС, неоткрит на адреса, включително и от вещото лице в хода на съдебното производство. Предметът на дейност – други довършителни строителни дейности не съвпада с предмета на издадените фактури. В хода на ревизионното производство са представени единствено процесните фактури. При обжалване по административен ред са представени приемо – предавателни протоколи. На приемо – предавателните протоколи липсват имената на получателя и на доставчика. По договора за рекламна дейност няма отчетена услуга, липсват подписите на представляващия изпълнителя. За представените извън ревизионното производство доказателства не може да се приеме, че са с достоверна дата по чл. 181 от ГПК. Основното и допълнителното заключение на вещото лице по съдебно – счетоводната експертиза не променят констатациите на приходната администрация за липса на доказателства за реално осъществени преки облагаеми доставки. Издаването на фактура и нейното счетоводно отразяване, без реално осъществена доставка на стока или услуга не са данъчно събитие, което да е основание за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Последваща доставка с идентичен предмет като косвено доказателство за реалност на пряката доставка също не се доказва. Обосновано и законосъобразно с ревизионния акт е отказано право на данъчен кредит по процесните фактури. Същите съставляват документално оформени доставки с цел създаване на ДДС резултат в полза на жалбоподателя в неговата реална стопанска дейност по продажба на спортни стоки. Продаваните спортни стоки, за които е дължим ДДС не се установява да са идентични по вид, количество, марка с вписаните по процесните фактури, при което може да

се направи извод, че няма идентичност и между издателя на фактурите и реалния изпълнител на доставките. Жалбата в тази част е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

По отношение на доставчика [фирма]: Предметът на доставките по процесните 14 фактури е идентичен с предмета на доставките по фактурите, издадени от описаните по - горе доставчици като „спортни стоки по опис“ и „рекламна дейност“. Доставчикът е с рисков профил, дерегистриран по ЗДДС, не е открит на адреса, включително и от вещото лице, не е подавана ГДД по чл. 92 от ЗКПО, няма назначени на трудов или граждански договор лица. Видно от показанията на управителката на дружеството П. Н. П., доставчикът няма склад, няма служители, няма извършвани други доставки извън процесните. Не е получавал плащане по сделките. Управителката твърди, че е била посредник, а реалната сделка с плащане и доставка е извършена между друго търговско дружество и жалбоподателя. Въпреки, че по данни на управителката стопанската операция е между различни субекти от вписаните във фактурите, счетоводното оформяне е само по съставените документи. Управителката признава, че фактурите не отразяват реална стопанска операция, а за дейността по документалното оформяне тя е получила процент, без реално управляваното от нея дружество да е доставчик на стоките. По отношение на рекламата не се установява да има сключен договор, да е възлагана такава, да е осъществена, а и обективно това е невъзможно, няма резултат от възложената услуга. Обосновано и законосъобразно е преценено, че няма реална облагаема доставка на стоки и услуги по чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, при което не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на доставчика [фирма] е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 4 800 лева по 2 фактури с предмет на доставките „спортни стоки по спецификация“. Предметът на доставките не съответства на предмета на дейност на доставчика, а именно търговия с парфюмерийни и козметични стоки в [населено място]. Доставчикът е дерегистриран по ЗДДС, няма наети служители, няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО, не е открит на адреса, включително и от вещото лице в хода на съдебното производство. В хода на ревизионното производство са представени фактурите с приложения към тях стокоски разписки. Стоковите разписки не доказват предаване на стоките, доколкото в тях няма вписано име на лицето, подписало са като доставило стоките, няма и име на получателя. Мястото на сделката по фактурата е [населено място], а мястото на доставка по стокоските разписки е [населено място]. Доказателства за транспорт не са ангажирани, нито такива за наличност на стоките при доставчика. Събраните в хода на съдебното производство доказателства не опровергават констатациите на органите по приходите от фактическа страна, нито направените правни изводи. Съдебно – счетоводната експертиза не установява стокоския поток по вид и количество на стоките от наличност при прекия доставчик до последваща облагаема доставка при идентичност на предмета на сделките. Достъп до

счетоводството на доставчика не е осигурен, понеже същият не е открит на декларирания от него адрес, съответно не може да се докаже наличност при него на стоки от същия вид и количество като тези, предмет на пряката доставка. Последващите облагаеми доставки от страна на получателя по фактурите са само със стойностно изражение, без аналитично съпоставяне и обвързване на стоките по вид по конкретна фактура за покупка със стоките по вид и количество със съответна фактура за продажба. Правилен е извода, че са съставени счетоводни документи за отчитане на покупки от доставчик, който обективно не може да реализира доставката. Такава в действителност не съществува между издателя и получателя по фактурите, предвид на което жалбата е изцяло неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена и в тази част.

По отношение на [фирма] също е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 18 109.30 лева по 11 фактури с предмет на доставките „услуга по договор“, „спортни стоки по спецификация“ и „проучване на пазара на спортни стоки“. При извършена справка в информационните масиви на НАП е установено, че дружеството няма назначени на трудов договор лица, не може да се установи предмета на дейност, deregистрирано е по ЗДДС, няма подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО. Представен е договор №24/2016г. с предмет подготовка на екипи по скейтборд, кьнки и БМХ за участие в тур в три града в България, покана на спортисти от други организации и клубове, изработка на плакати, флаери и други рекламни материали, подготовка на екипи от промоутъри. Сключени са и договори № 22/2016г., № 25/2016г. и № 28/2016г. за маркетингово проучване и популяризиране на търговски марки, с приложени към тях заявки за маркетингови услуги. От така представените бланкетни документи със сходно съдържание не могат да се установят конкретните възложени услуги, а по отношение на тяхното изпълнение напълно липсват доказателства. Няма приемо – предавателни протоколи, не е ясно кои търговски марки са популяризирани и как, колко са участниците в договорените мероприятия, кога и къде са проведени. В обективната действителност напълно липсват данни за договорените услуги, за които са издадени част от процесните фактури. По отношение на стоките са представени фактурите, фискални бонове към тях и стокови разписки. Съдържанието на фактурите е непълно и не може да се установи стоките по стоките разписки дали съответстват на поръчаните по вид и количество. Самите разписки са подписани без посочване на име и длъжност на получателя и доставчика на стоките. Мястото на сделките по фактурите е в [населено място], а мястото на доставка по разписките е в [населено място], при липса на данни за транспортирането им. Съвкупно преценени доказателствата сочат на липса на реална доставка на стоки по процесните издадени фактури, основание за отказ на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал.1 и чл. 69, ал.1 от ЗДДС.

Не е признато и право на приспадане на данъчен кредит в размер 16353,47 лв. по 12 фактури с предмет на доставките „спортни стоки по спецификация“,

издадени от [фирма]. Представени са фактурите, опис на стоките по тях и фискални касови бонове. Доставчикът е с деклариран предмет на дейност, който не съответства на предмета на доставките, deregистриран е по ЗДДС, не е открит на адреса, няма назначени на трудов договор лица, не е подал ГДД по чл.92 от ЗКПО. Доказателствата, които са представени в хода на съдебното производство не опровергават констатациите на органите по приходите. Съдебно – счетоводната експертиза не установява наличност на стоките по вид и количество при доставчика, нито идентичност на предмета на пряката с последващи облагаеми доставки. Обосновано и законосъобразно е прието, че няма реално осъществена доставка на спортни стоки по процесните фактури. Поради това и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗДДС законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Практиката на СЕС, на която се позовава жалбоподателя е в същия смисъл. Основание за приспадане на право на данъчен кредит е само данъчно събитие като облагаема доставка на стока или услуга. Само издаването на документи за такова събитие и тяхното осчетоводяване не води до възникване право на данъчен кредит.

За невнесените в срок задължения по ЗДДС се дължат лихви, правилно установени с ревизионния акт.

Жалбата е изцяло неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 161 от ДОПК, на ответника се присъждат разноски, съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, определено по реда на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 3819 лева.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, предл. 2 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с адрес [населено място],[жк], [улица], представлявано от управителя И. М. М., срещу ревизионен акт № Р – 22221718000063 – 091 – 001 от 06.08.2018г., поправен с ревизионен акт за поправка на ревизионен акт №П-22221718184570- 003-001 от 17.10.2018г. издадени от Д. И. Д., на длъжност началник сектор, възложила ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение №1652/29.10.2018г. на директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. на установени задължения по ЗДДС в размер на 92 677.25 лева главница и 16 943.06 лева лихви.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] с адрес [населено място],[жк], [улица],

представявано от управителя И. М. М. да заплати на НАП – дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С. сума в размер на 3819 (три хиляди осемстотин и деветнадесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

Съдебното решение подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: